

**Agustí
Ensesa
Bonet**
Escola de
Tastavins
del Gironès

El vi

A21 Maset Plana

2007

Medalla de Bronze al Concurs de Vins i Caves de Cataunya, Girovi 2011. És un vi empordanès negre de criança de molt bona qualitat, elaborat preferentment amb les varietats pròpies de la comarca Lledoner i Samsó, amb una part de Merlot que li confereix suavitat i elegància. Bonic color cirera fosca, amb una aroma afruitada i atractiva. En boca és potent i avellutat, expressiu i molt ben equilibrat. Fa

un bon maridatge amb carns vermelles i guisats suaus. Preu aproximat: 7,50 euros. Es pot considerar un vi d'autor per la quantitat d'ampolles que surten cada any, que varia segons el cupatge que es decideix al celler. El nom A21 prové de l'edat que tenia l'enòleg de l'empresa, Julià Maset, l'any que es va embotellar el primer vi elaborat durant els anys que estava estudiant enologia

El celler elaborador: Maset Plana, molt conegut per l'elaboració d'oli a la plaça de l'església de Garriguella, va construir el seu nou trull l'any 2005 als afores del mateix poble. Properament podrem gaudir del celler i el museu relacionat amb el món de la vinya, el vi i l'oli, productes tan mediterranis. Segons una escriptura que conserva l'empresa, la seva història va començar el 16 de març del 1823, quan la família va comprar la primera vinya a Garriguella. Per a més informació: www.masetplana.com i www.girovi.cat.

Col.leccionisme

Records i mitomania

Els seguidors dels Beatles busquen tota mena d'objectes del grup

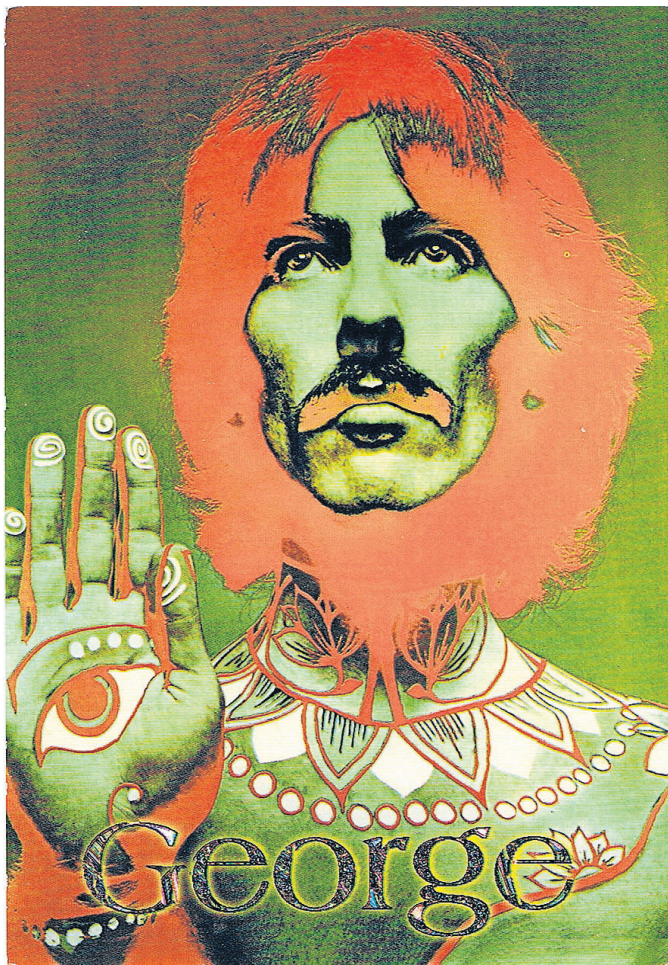
**Xavier
Romero**

Ara ha fet deu anys –concretament dimarts passat, dia 29 de novembre–, moria a l'edat de 58 anys, després d'una llarga estada en un hospital de Los Angeles, un dels components històrics de The Beatles, George Harrison. La seva figura es va veure eclipsada per la dels seus companys John Lennon i Paul McCartney, tot i que la seva vàlua personal i artística era indubtable, encara que no fos fins al final de la seva vinculació amb els seus companys, a partir de l'any 1970, quan presentaria composicions pròpies que tindrien prou rellevància, com per exemple la peça *Mysweet lord*, o la trilogia *All things must pass*, com les més conegudes.

Justament ara, i coincidint amb aquesta efemèride, continua reeditant-se la seva música, mentre que des del cinema un director de la categoria de Martin Scorsese ha rodat el documental titulat *Living in the material world*, amb aportacions entre d'altres de la vídua de l'artista, Olivia Trinidad Arias. El film repassa també les experiències que el grup, animat per Harrison, desenvoluparia a l'Índia, primer portats per la música de Ravi Shankar i seguidament dirigits en temes espirituals i de meditació pel iogui Marishi Mahesh.

En el terreny del col·leccionisme, el camp de la música resulta un dels més prolífics i de llarguíssim abast, atesa la gran quantitat de subtemàtiques marcades per les èpoques, els estils, els músics, els compositors, i tantes circumstàncies que emanen d'aquesta manifestació artística. En el camp concret de la música pop, l'antiguitat no és precisament gaire llarga, per bé que la producció d'objectes i els records dels seus protagonistes sí que omplirien milers i milers de calaixos, àlbums i vitrines. I encara més el fenòmen The Beatles, com també ho és el relatiu a Elvis Presley, i el d'altres destacades estrelles de la música contemporània, que suscita des de fa uns cinquanta anys un dels moviments i modes més populars de tot el segle XX.

Coneixem aficionats i també músics professionals que durant tota la seva vida han anat

cercant discos dels nois de Liverpool. Alguns d'aquests enregistraments s'han convertit en veritables relíquies, en peces de museu quan la seva curta producció i en conseqüència la seva raresa han revaloritzat moltíssim els objectes en qüestió. I no només discos, sinó també tot el que fa referència al paper imprès en forma de fotografies, postals, posters, banderins, segells, programes de concerts, entrades, autògrafs...

Com a conjunt, The Beatles tenen un pes indiscutible; ara bé, a títol individual, per aquest ordre estan buscats John Lennon i Paul McCartney, i ja en un segon rang, George Harrison i Ringo Starr. Els fans o seguidors recullen tot el que mostri alguna referència del grup i dels seus membres a títol individual, fins a extrems inversemblants i que ja entren en el terreny més radical de la mitomania, com va ser el cas de donar força diners en una Fira del Disc de Girona per un cabell de Lennon, o per una totxana d'un escenari on havien actuat a Alemanya.

Gironins del segle XIX

Joan Almeda Roig

Tot i que secretament s'havia repetit mil i una vegades que tot allò no podia arribar a bon port i que tard o d'hora haurien de plegar, quan des del rectorat li van confirmar que la universitat tancava el va envair un sentiment de tristesa absoluta, de derrota inapel·lable. Tantes reunions, tants esforços, tant treballar... i sobretot tantes il·lusions perquè la ciutat tingués una universitat amb tots els ets i uts... Res havia estat suficient.

Joan Almeda Roig va néixer el 1846 a Girona. Després de fer els estudis de primària va cursar el batxillerat en filosofia i lletres. Una vegada superada la secundària, va matricular-se a la Universitat de Barcelona per fer-hi la carrera de dret, com ja havien fet anteriorment els seus germans grans, Joaquim i Ramon Maria. A més, Joan Almeda es va doctorar en dret civil i canònic.

Quan tenia 24 anys, el 1870, a Girona començava a funcionar la Universitat Lliure i ell va ser un dels professors de la carrera de dret durant els pocs anys que va durar aquella aventura universitària gironina. Com a professor va impartir les assignatures d'introducció al dret natural i el dret romà i filosofia del dret. La Universitat Lliure va tancar les seves portes el 1874, quan el país vivia una situació realment complicada: els intents polítics de modernitzar l'estat iniciats el 1868 havien fracassat i una tercera guerra carlina assotava les terres gironines.

Joan Almeda Roig va instal·lar-se a Cassà de la Selva, on desenvoluparia la resta de la seva vida professional. Així, durant la dècada de 1890 va ocupar, per exemple, el càrrec de jutge municipal en diverses ocasions.

Tot i que no va tenir la projecció pública dels seus germans grans, val a dir que a les comarques gironines era una persona reconeguda. Ho demostra el fet que el 1899 l'Asociación Literaria de Girona li va demanar formar part del jurat encarregat d'escollir les obres premiades al *Certamen Literario* que s'organitzava cada any durant les Festes de Sant Narcís.

Persona de conviccions religioses i catalanistes, durant la seva joventut va formar part de l'Asociación de Católicos de Girona i el 1902 va col·laborar amb la campanya de recollida de donatius per a un monument dedicat a l'alcalde doctor Robert que es va construir a Barcelona.

Joan Almeda Roig va morir el 1927, quan tenia 81 anys.

**Xavier
Carmaniu
Mainadé**
Historiador
i periodista